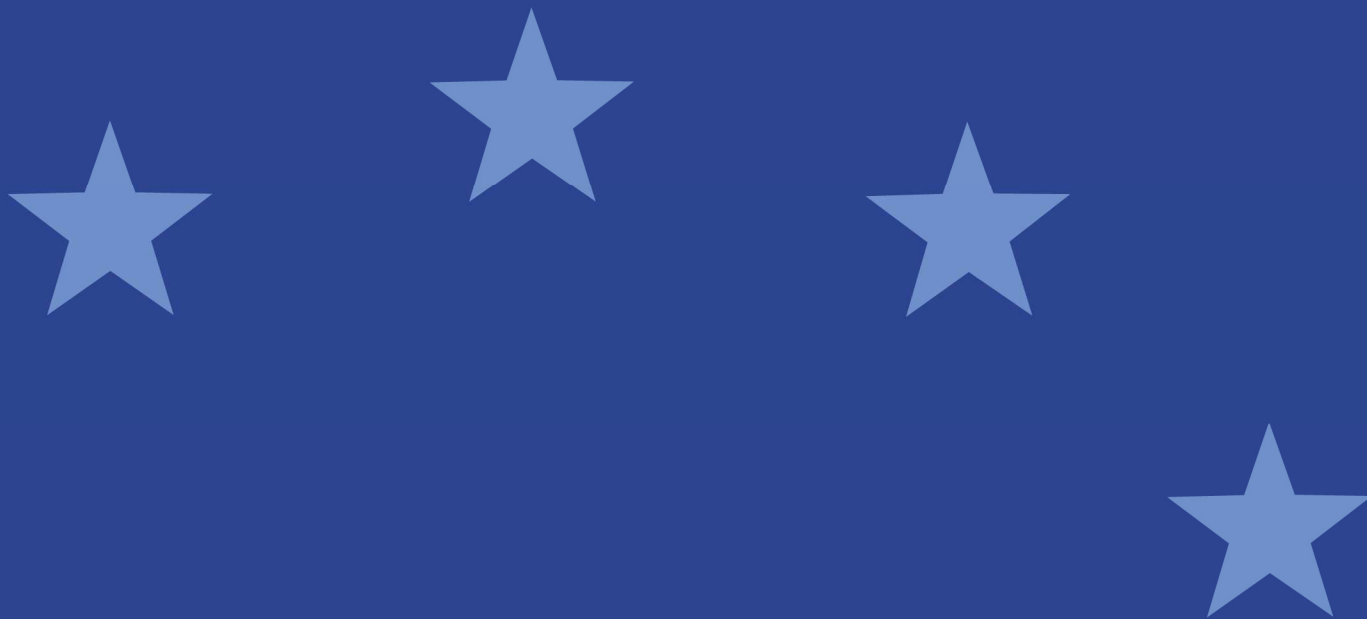

European Securities and
Markets Authority

Iránymutatások

Az ESMA iránymutatásai a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények
érvényesítéséről

Tartalom

I.	Hatály	3
II.	Hivatkozások és fogalom meghatározások	3
III.	Cél	7
IV.	Megfelelési és beszámolási kötelezettségek	7
V.	Jogérvényesítési iránymutatások	8
	Háttér	8
	A jogérvényesítés célja	9
	A jogérvényesítés koncepciója	10
	A jogérvényesítés hatóköre	10
	Európai jogérvényesítők	12
	Előzetes jóváhagyás	14
	Kiválasztási módszerek	15
	Vizsgálati eljárások	16
	Jogérvényesítési intézkedések	17
	Európai koordináció	19
	Felmerülő kérdések és határozatok	20
	Beszámolás	22

Az e jelentésben használt rövidítések és betűszavak felsorolása

CP:	konzultációs dokumentum
CESR:	az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága
EB:	Európai Bizottság
EGT:	Európai Gazdasági Térség
EECS:	európai jogérvényesítők koordinációs ülései
EU:	Európai Unió
ESMA:	Európai Értékpapír-piaci Hatóság
GAAP:	általánosan elfogadott számviteli alapelvek
IASB:	Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete
IFRS:	nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok
IFRS IC:	a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok értelmezésével foglalkozó bizottság
MTF:	multilaterális kereskedési rendszerek
SMSG:	értékpapír-piaci érdekképviselői csoport

I. Hatály

Személyi hatály

1. Ezek az iránymutatások az Európai Unió (EU) tagállamainak valamennyi illetékes hatóságára alkalmazandók, amely az átláthatósági irányelv alapján pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését végzi. Az iránymutatásokat úgy alakították ki, hogy az Európai Gazdasági Térség (EGT) azon országainak illetékes hatóságaira is alkalmazandók legyenek, amelyek nem uniós tagállamok, amennyiben ezekben az országokban alkalmazandó az átláthatósági irányelv.

Tárgyi hatály

2. Ezek az iránymutatások az átláthatósági irányelv keretében a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésével kapcsolatban alkalmazandók annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátói által szolgáltatott harmonizált dokumentumokban foglalt pénzügyi információk megfeleljenek az átláthatósági irányelvből fakadó követelményeknek.
3. Ez kiterjed a szabályozott piacon már jegyzett, az átláthatósági irányelv követelményei szerint az irányelv hatálya alá tartozó kibocsátók pénzügyi információira, és adott esetben kiterjedhet olyan harmadik országbeli kibocsátók pénzügyi információira is, amelyek az 1569/2007/EK bizottsági rendeletnek megfelelően az IFRS-sel egyenértékűnek nyilvánított pénzügyi beszámolási kereteket alkalmaznak.
4. Az illetékes hatóságok és más érintett szervezetek dönthetnek ezen iránymutatások alkalmazása mellett akkor is, ha olyan pénzügyi információkra vonatkozó követelményeket érvényesítenek, amelyeknek a kibocsátóknak a nemzeti jog alapján kell megfelelniük.

Időbeli hatály

5. Ezek az iránymutatások az ESMA honlapján, az EU valamennyi hivatalos nyelvén történő közzétételüket követően két hónappal lépnek hatályba.

II. Hivatkozások és fogalommeghatározások

Jogszabályi hivatkozások

Számviteli irányelv

Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK

	tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ¹
<i>A biztosítóintézetek éves beszámolóiról szóló irányelv</i>	A Tanács 91/674/EGK irányelve a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról
<i>A bankok és más pénzügyi intézmények beszámolóiról szóló irányelv</i>	A Tanács 86/635/EGK irányelve a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról
<i>IAS-rendelet</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról
<i>ESMA-rendelet</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről
<i>A pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv vagy MiFID-irányelv</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ²
<i>Átláthatósági irányelv</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/109/EK irányelve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról ³

¹ A meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezte a számviteli irányelvet és az összevont beszámolókról szóló irányelvet. A 2013/34/EU irányelv rendelkezései szerint a számviteli irányelvre való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően. A 2013/34/EU irányelv átültetésére rendelkezésre álló idő lejártáig (2015. július 20.) az ezen iránymutatásokban szereplő összes hivatkozás továbbra is értelmezhető a számviteli irányelv rendelkezéseivel összhangban.

² A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2017. január 3-i hatállyal hatályon kívül fogja helyezni a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelvet avagy MiFID-irányelvet. Ettől az időponttól kezdve a MiFID-irányelvre való hivatkozásokat a 2014/65/EU irányelvre vagy a 6000/2014/EU rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a 2014/65/EU irányelv IV. mellékletében megadott megfelelési táblázatnak megfelelően.

³ Az utoljára a 2013/50/EU irányelv által módosított változatban. A 2013/50/EU irányelv átültetésére rendelkezésre álló idő lejártáig az átláthatósági irányelvre való hivatkozásokat adott esetben az irányelv 2013/50/EU irányelv általi módosítás előtt hatályos rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

Rövidítések

<i>CESR:</i>	az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága
<i>EGT:</i>	Európai Gazdasági Térség
<i>EECS:</i>	európai jogérvényesítők koordinációs ülései
<i>EU:</i>	Európai Unió
<i>ESMA:</i>	Európai Értékpapír-piaci Hatóság
<i>GAAP:</i>	általánosan elfogadott számviteli alapelvek
<i>IASB:</i>	Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete
<i>IFRS:</i>	nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok
<i>IFRS IC:</i>	a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok értelmezésével foglalkozó bizottság

Fogalom meghatározások

Eltérő rendelkezés hiányában ezen iránymutatások az átláthatósági irányelvben használt és meghatározott kifejezéseket azzal egyező módon értelmezik. Ezen iránymutatások – a hivatkozás kényelme érdekében – megismételnék az átláthatósági irányelvben meghatározott néhány kifejezést. Ezen túlmenően a következő fogalom meghatározások, jogszabályi hivatkozások és rövidítések alkalmazandók:

<i>Számviteli irányelvek:</i>	Számviteli irányelvek alatt az éves pénzügyi kimutatásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a biztosítóiintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló 91/674/EGK tanácsi irányelv, valamint a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló 86/635/EGK tanácsi irányelv értendő.
<i>Helyesbítés:</i>	Helyesbítés kibocsátása a jogérvényesítő vagy a kibocsátó részéről, a jogérvényesítő kezdeményezése vagy előírása alapján, amely a már közzétett pénzügyi információkban foglalt meghatározott tétel(ek) tekintetében lényeges hibát, és – hacsak a gyakorlatban nem megvalósítható – helyesbített információkat tesz közzé.
<i>Pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése:</i>	A pénzügyi információk vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelésének vizsgálata, amennyiben a jogérvényesítési folyamat során jogsértéseket fedeznek fel, a megfelelő intézkedések meghozatala az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó szabályokkal összhangban, valamint a jogérvényesítés céljából lényeges egyéb intézkedések meghozatala.
<i>Jogérvényesítő/európai jogérvényesítő:</i>	Az illetékes hatóságok vagy az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó szabályokkal összhangban az EGT-ben a nevükben eljáró szervek.
<i>Pénzügyi kimutatások:</i>	Az alábbiakban meghatározott vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel összhangban elkészített éves vagy időközi pénzügyi kimutatások.

<i>Kibocsátó:</i>	Az átláthatósági irányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott kibocsátó, a „természetes személyek” kivételével.
<i>Harmonizált dokumentumok:</i>	Azok a dokumentumok, amelyek közzétételét az átláthatósági irányelv írja elő.
<i>Székhely szerinti tagállam:</i>	Az átláthatósági irányelv 2. cikke (1) bekezdésének i) pontjában meghatározott, székhely szerinti tagállam.
<i>Fogadó tagállam:</i>	Az átláthatósági irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontjában meghatározott fogadó tagállam.
<i>Piacműködtető:</i>	A MiFID-irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 13. pontjában meghatározott piacműködtető.
<i>Szabályozott piac:</i>	A MiFID-irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott szabályozott piac.
<i>Szabályozott információk:</i>	Az átláthatósági irányelvben meghatározott szabályozott információk, vagyis azok az információk, amelyeket a kibocsátónak vagy a kibocsátó hozzájárulása nélkül az értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetése iránti kérelmet benyújtó bármilyen más személynek kell közzétennie az átláthatósági irányelv, a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁴ 6. cikke, vagy valamely tagállamnak az átláthatósági irányelv 3. cikke (1) bekezdése alapján elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján.
<i>Vonatkozó pénzügyi beszámolási keret:</i>	Az IFRS és az 1569/2007/EK rendelet ⁵ alapján az IFRS-sel egyenértékűnek minősített pénzügyi beszámolási keretek, valamint az EGT-ben használt általánosan elfogadott nemzeti számviteli alapelvek (nemzeti GAAP-ok). Ez kiterjed az éves pénzügyi kimutatásokról szóló irányelvből eredő, a vezetés jelentéseire vonatkozó követelményekre is.
<i>A pénzügyi információk korlátlan hatókörű vizsgálata:</i>	A pénzügyi információk teljes tartalmának értékelése azoknak a problémáknak/területeknek az azonosítása érdekében, amelyek további elemzést igényelnek, és annak értékelése

⁴ A 2014. április 16-i 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2016. július 3-án kezdődő hatállyal hatályon kívül helyezi a 2003/6/EK irányelvet. Ettől az időponttól kezdve a MiFID-irányelvre való hivatkozásokat az 596/2014/EU rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, az 596/2014/EU rendelet II. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

⁵ A Bizottság 1569/2007/EK rendelete (2007. december 21.) a harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardok egyenértékűségének megállapítására szolgáló eljárásnak a 2003/71/EK és a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti létrehozásáról, a 2011. december 21-i 310/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet által módosított formában.

érdekében, hogy a pénzügyi információk megfelelnek-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek.

A pénzügyi információk célzott vizsgálata:

A pénzügyi információkban foglalt, előre meghatározott kérdések vizsgálata és annak értékelése, hogy a pénzügyi információk a szóban forgó kérdések tekintetében megfelelnek-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek.

III. Cél

6. Az ESMA az ESMA-rendelet 16. cikke alapján az ESMA-rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal kapcsolatban – amelyek között szerepel az átláthatósági irányelv is – iránymutatásokat adhat ki, az e jogi aktusokkal kapcsolatos következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok megállapítása és e jogi aktusok közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából. Ezek az iránymutatások, amelyek különösen az átláthatósági irányelv mögöttes célkitűzésein – az eredményes és következetes jogérvényesítés biztosításán – és azokon a rendelkezéseken alapulnak, amelyek előírják, hogy az illetékes hatóságok felhatalmazással rendelkezzenek annak vizsgálatára, hogy az átláthatósági irányelv alapján közzétett pénzügyi információkat a megfelelő beszámolási kereteknek megfelelően készítik-e el, az ESMA megítélése szerint alkalmasak e célokra.
7. Pontosabban fogalmazva ezen iránymutatások célja, hogy következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatokat állapítsanak meg, és biztosítsák az uniós jognak az átláthatósági irányelv szerinti pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésére való közös, egységes és következetes alkalmazását az IAS-rendelet (16) preambulumbekkezdésében említett egységes megközelítés megerősítésével, egy megfelelő és szigorú jogérvényesítési rendszer megvalósítása céljából, amelynek révén megerősödik a befektetők bizalma a pénzpiacokon és elkerülhető a szabályozási arbitrázs. Ezek az iránymutatások elveken alapulnak, és meghatározzák a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését és annak az átláthatósági irányelv szerinti hatókörét, meghatározzák, hogy a jogérvényesítőknek milyen tulajdonságokkal kell rendelkezniük, leírják a követendő kiválasztási technikákat és a jogérvényesítési módszertan egyéb szempontjait, leírják a jogérvényesítési intézkedéseknek azokat a típusait, amelyeket a jogérvényesítőknek igénybe kell venniük, és kifejtik, hogy az ESMA-n belül hogyan koordinálják a jogérvényesítési tevékenységeket.

IV. Megfelelési és beszámolási kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

8. E dokumentum az ESMA-rendelet 16. cikke alapján kiadott és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett iránymutatásokat foglalja magában. Az ESMA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.

9. Az iránymutatások hatálya alá tartozó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megfelelés érdekében be kell illeszteniük azokat felügyeleti gyakorlatukba. Az ESMA tudomásul veszi, hogy az ezen iránymutatásokban szereplő jogérvényesítési feladatokat az egyes tagállamokban kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az e célból megbízott szervezetek végzik⁶. Az átláthatósági irányelv rendelkezéseinek való megfelelésért azonban a végső felelősséget továbbra is a kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóság viseli. Függetlenül attól a szervezettől, amely a gyakorlatban a jogérvényesítést végzi, továbbra is a hatáskörrel rendelkező hatóságok kötelezettsége, hogy mindent megtegyenek annak érdekében, hogy megfeleljenek ezen iránymutatásoknak.

Beszámolási követelmények

10. Az iránymutatás hatálya alá tartozó, hatáskörrel rendelkező hatóságok az iránymutatások valamennyi uniós hivatalos nyelven történő közzétételének napjától számított két hónapon belül kötelesek értesíteni az ESMA-t a(z) corporate.reporting@esma.europa.eu e-mail címen arról, hogy megfelelnek-e, illetve meg kívánnak-e felelni ezen iránymutatásoknak, illetve amennyiben nem felelnek meg vagy nem kívánnak megfelelni, arról, hogy mely okok miatt kívánnak eltérni azoktól. Amennyiben e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy tekintik, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítésekhez használandó sablon az ESMA weboldalán található. Az ESMA-nak a megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást is be kell jelenteni.

V. Jogérvényesítési iránymutatások

Háttér

11. Az IAS-rendelet (16) preambulumbekzdése a következőket határozza meg: „Egy megfelelő és szigorú jogérvényesítési rendszer a kulcsa annak, hogy megerősödjön a befektetők bizalma a pénzpiacokon. A Szerződés 10. cikke alapján a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük a nemzetközi számviteli standardoknak történő megfelelés biztosítása érdekében. A Bizottság kapcsolattartásra törekszik a tagállamokkal és kiemelten az Európai Értékpapír Szabályozók Bizottságával (CESR) a jogérvényesítés egységes megközelítésének kialakítása érdekében.”
12. A CESR, az ESMA elődje e célból létrehozta az európai jogérvényesítők koordinációs üléseit (EECS), amely fórum keretében a nemzeti jogérvényesítő hatóságok eszmét cserélnek és megvitatják tapasztalataikat a pénzügyi beszámolási követelmények érvényesítésével kapcsolatban. Az EECS egy állandó munkacsoport, amely az ESMA társasági beszámolókkal foglalkozó állandó bizottságának (Corporate Reporting Standing Committee – CRSC) számol be.
13. Az EECS fő tevékenységei, amelyek a 2013-ban átdolgozott megbízásában szerepelnek, a következők:
 - a felmerülő, az európai jogérvényesítők vagy az ESMA által benyújtott kérdések megvitatása;

⁶ Az átláthatósági irányelv 24. cikke.

- az európai jogérvényesítők által hozott, az EECS adatbázisába benyújtott határozatok és intézkedések megvitatása;
 - amennyiben olyan releváns kérdéseket azonosítanak, amelyek nem tartoznak a pénzügyi beszámolási standardok hatálya alá, vagy amelyekre egymással ütköző értelmezések vonatkoznak, e kérdések előkészítése a szabványalkotó vagy értelmező testületekhez – például az IASB-hez és az IFRS IC-hez – történő előterjesztés céljából;
 - a jogérvényesítés – így például a kiválasztás, a kockázatértékelés, a felülvizsgálati módszertan, a kibocsátókkal és a könyvvizsgálókkal való kapcsolatok – területén szerzett gyakorlati tapasztalatok megosztása és összehasonlítása;
 - közös jogérvényesítési prioritások kiválasztása és ezek kommunikálásának előkészítése;
 - tanácsadás a jogérvényesítési kérdésekre és az ESMA nyilatkozat-, vélemény- és iránymutatás-tervezeteire vonatkozóan;
 - segítségnyújtás az ESMA-nak az arra vonatkozó tanulmányok és felülvizsgálatok elvégzésében, hogy a gyakorlatban hogyan alkalmazzák az IFRS-t;
 - tanácsadás az ESMA-nak a kiválasztott határozatok közzétételével kapcsolatban;
 - oktatási programok szervezése a jogérvényesítők számára.
14. A CESR 2003. áprilisban és 2004. áprilisban kidolgozta a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények európai érvényesítéséről szóló 1. és 2. standardot (CESR/03-073 és CESR/03-317c). Ezek a standardok a jogérvényesítést meghatározó elvek, a hatókör, a jogérvényesítő jellemzői, a kiválasztási technikák és más alkalmazandó jogérvényesítési módszerek, intézkedések és a jogérvényesítés koordinálásának megállapítása révén egységes megközelítést határoztak meg.
15. A standardok alkalmazása és az EECS keretében a jogérvényesítési határozatokról és a jogérvényesítéssel kapcsolatos más tapasztalatokról folytatott viták egy csoport létrehozásához vezettek a CRSC keretében, amely azt a feladatot kapta, hogy a hozott intézkedések tekintetében végezzen egy tényfeltáró vizsgálatot. Ennek eredményeképpen a CRSC 2010 júniusában döntött a jogérvényesítésre vonatkozó CESR-standardoknak a standardok alkalmazása révén 2005 óta szerzett tapasztalatok figyelembevételével történő átdolgozásáról.
16. Ezek az iránymutatások e munka eredményei. Ezek az iránymutatások elveken alapulnak, amelyek közül a fő elvek vastagon szedettek, amelyeket követnek a magyarázó, részletező és példákat tartalmazó, normál betűtípusú bekezdések. Az iránymutatásoknak való megfeleléshez a jogérvényesítőnek az iránymutatások egészének meg kell felelnie, a vastagon szedett résznek csakúgy, mint a normál betűs résznek.

A jogérvényesítés célja

17. **A harmonizált dokumentumokban foglalt pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének célja a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret következetes alkalmazásához és így módon a befektetők és a harmonizált dokumentumokat felhasználó más személyek döntéshozatali folyamata szempontjából lényeges pénzügyi információk átláthatóságához való hozzájárulás. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése révén a jogérvényesítők hozzájárulnak a befektetők védelméhez és a piaci bizalom előmozdításához, valamint a szabályozási arbitrázs megelőzéséhez.**

18. Ahhoz, hogy a befektetők és a harmonizált dokumentumok más felhasználói össze tudják hasonlítani a különböző kibocsátók pénzügyi információit, fontos, hogy ezek az információk a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret következetes alkalmazásán alapuljanak, abban az értelemben, hogy hasonló tények és körülmények esetén az adott pénzügyi beszámolási keret által előírt mértékben a megjelenítés, a bemutatás, az értékelés és/vagy a közzétételek is hasonlóak lesznek.
19. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését az egész EGT-ben hasonló módon végezzék, a jogérvényesítőknak azonos módon kell értelmezniük az ezen iránymutatásokban meghatározott elveket, és egységesen kell reagálniuk, ha a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettől való eltéréseket tárnak fel.
20. Ennek célja nemcsak a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret következetes alkalmazásának előmozdítása, hozzájárulva a belső piac hatékony működéséhez, ami a pénzügyi stabilitáshoz is fontos, hanem a szabályozási arbitrázs elkerülése is.

A jogérvényesítés koncepciója

21. **Ezen iránymutatások alkalmazásában a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése a pénzügyi információkra vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelés vizsgálatát, amennyiben a jogérvényesítési eljárás során jogsértéseket fedeznek fel, az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó szabályokkal összhangban a megfelelő intézkedések meghozatalát, valamint a jogérvényesítés céljából lényeges egyéb intézkedések meghozatalát jelenti.**
22. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése magában foglalja a pénzügyi információk annak értékelésére irányuló vizsgálatát, hogy azok összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel. Ahhoz, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése eredményes legyen, a jogérvényesítőknak megfelelő intézkedést is kell hozniuk ezen iránymutatásokkal összhangban, amennyiben a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettől való eltéréseket tárnak fel, annak biztosítása érdekében, hogy – amikor csak szükséges – a piaci szereplők a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek megfelelő, pontos információkat kapjanak.
23. A jogérvényesítők megpróbálhatnak megfelelésre ösztönözni figyelmeztetések és más kiadványok kiadásával is, segítve a kibocsátókat abban, hogy pénzügyi kimutatásaikat a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel összhangban készítsék el.

A jogérvényesítés hatóköre

24. **Ezek az iránymutatások a kibocsátók által biztosított harmonizált dokumentumokban található pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésére alkalmazandók. Az iránymutatások a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények olyan érvényesítése során is alkalmazhatóak, amely más, a kibocsátók által a nemzeti jog szerint betartandó követelményeken alapul.**

25. Mint amint arra ezen iránymutatások bevezetésében rámutattunk, az iránymutatások az EGT-ben található jegyzett kibocsátók által alkalmazott bármely, vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel kapcsolatban alkalmazhatók, mert a befektetők védelmének szükségessége nem függ attól, hogy a kibocsátó mely pénzügyi beszámolási keretet használja. Összevont beszámolójában valamennyi olyan kibocsátónak kötelezően az IFRS-t kell használnia, amelynek a létesítő okirat szerinti székhelye az EGT-ben található, míg a tagállamok az egyedi pénzügyi kimutatásokban megengedhetik vagy előírhatják a helyi GAAP alkalmazását.
26. **1. iránymutatás: Az olyan kibocsátók által kiadott pénzügyi információkra vonatkozó követelményeknek az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban történő érvényesítése során, amelyek létesítő okirata szerinti székhelye az EGT-n kívül található (harmadik országbeli kibocsátók), az európai jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell, hogy megfelelően képzett erőforrásokhoz férjenek hozzá, vagy más módon össze kell hangolniuk a pénzügyi információk érvényesítését az ESMA-val és más európai jogérvényesítőkkel annak biztosítása érdekében, hogy biztosítsák a megfelelő erőforrásokat és szakértelmet. Az európai jogérvényesítőknek össze kell hangolniuk a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését az ESMA-val annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen kibocsátók pénzügyi információit következetesen kezeljék.**
27. Az átláthatósági irányelvvel összhangban a harmadik országbeli kibocsátók pénzügyi információi az EGT-n belül a székhely szerinti tagállambeli jogérvényesítő általi jogérvényesítési eljárás hatálya alá tartoznak. Ilyen esetekben előfordulhat, hogy a kibocsátó pénzügyi információit az EU-ban jóváhagyott IFRS helyett másik általánosan elfogadott számviteli alapelvek (GAAP) felhasználásával készítik el, amelyeket az 1569/2007/EK rendeletnek megfelelően egyenértékűnek nyilvánítottak. Ezek az iránymutatások a létesítő okirata szerint harmadik országban székhellyel rendelkező olyan kibocsátók pénzügyi információira vonatkozó követelmények érvényesítésére is alkalmazandók, amelyek a fent említett rendeletnek és további módosításainak megfelelően az IFRS-sel egyenértékűnek nyilvánított pénzügyi beszámolási kereteket használnak.
28. Ilyen esetekben, ha az európai jogérvényesítő megállapítja, hogy nem lenne hatékony vagy nem lehetséges, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését saját maga végezze, a jogérvényesítő megállapodás útján a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelés vizsgálatának feladatát egy másik jogérvényesítőre vagy a jogérvényesítők kérésére az ESMA által megszervezendő központosított csoportra bízhatja. A jogérvényesítési határozatért mindazonáltal mindig az EGT-n belüli, székhely szerinti tagállam jogérvényesítője viseli a felelősséget.
29. Az átláthatósági irányelvnek megfelelően⁷ a tagállamok együttműködési megállapodásokat köthetnek, amelyek lehetővé teszik az információcserét harmadik országok illetékes hatóságaival, amelyek számára az adott harmadik ország vonatkozó jogszabályai tették lehetővé, hogy elvégezzenek bármely olyan feladatot, amelyet az irányelv jelölt ki.

⁷ Lásd a 25. cikk (4) bekezdését.

Európai jogérvényesítők

30. Az átláthatósági irányelv alapján a jogérvényesítési feladatokat az egyes tagállamokban kijelölt illetékes hatóságok, illetve egyes esetekben más, olyan szervezetek végzik, amelyekre e célból hatáskört ruháztak át.
31. Az átláthatósági irányelv alapján a tagállamok kijelölik azt a központi hatóságot, amely központi illetékes közigazgatási hatóságként felelős az irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért és az irányelv szerint elfogadott rendelkezések alkalmazásának biztosításáért. Ha azonban annak megvizsgálására kerül a sor, hogy az átláthatósági irányelvben említett információkat a vonatkozó beszámolási kerettel összhangban állították-e össze, valamint hogy a jogsértések felfedezése esetén meghozzák a megfelelő intézkedéseket, a tagállamok másik, a központi illetékes hatóságtól eltérő illetékes hatóságot is kijelölhetnek.
32. A tagállamok lehetővé tehetik központi illetékes hatóságaik számára, hogy hatáskörüket átruházzák. A kijelölt illetékes hatóság a felelős a jogérvényesítésért, függetlenül attól, hogy saját maga végzi-e a jogérvényesítést vagy hatáskörét másik szervezetre ruházta-e át. A hatáskört átruházó hatóságnak bármely ilyen átruházás útján hatáskört kapott szervezetet felügyelnie kell, és a megbízott szervezetnek az átruházó hatóság felé felelősséggel kell tartoznia. Az átláthatósági irányelvben foglalt rendelkezések betartásának felügyeletével kapcsolatos végleges felelősség, ideértve a megfelelő jogérvényesítési folyamat létrehozásáért és fenntartásáért viselt felelősséget, minden esetben az érintett tagállamok kijelölt illetékes hatóságait terheli.
33. Az átláthatósági irányelv alapján⁸ a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése tekintetében a jogérvényesítő rendelkezésére álló hatáskörök legalább a következőket foglalják magukban:
- a) a harmonizált dokumentumokban foglalt pénzügyi információk vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelésének a vizsgálatára vonatkozó hatáskör;
 - b) annak joga, hogy információkat és dokumentációt kérjenek a kibocsátóktól és könyvvizsgálóiktól;
 - c) annak képessége, hogy helyszíni ellenőrzéseket végezzenek; és
 - d) az annak biztosítására vonatkozó hatáskör, hogy a befektetők tájékoztatást kapjanak az előírások feltárt lényeges megszegéséről, és a befektetőket megfelelő időben javított információkkal lássák el.
34. Annak biztosítása érdekében, hogy a jogérvényesítési folyamat részeként minden vonatkozó információt meg lehessen szerezni, a jogérvényesítőknek – feladataik ellátása során – az átláthatósági irányelvvel összhangban jogukban áll, hogy információkat kérjenek a részvények tulajdonosaitól vagy a kibocsátó felett szavazati jogokat gyakorló más személyektől, illetve az őket ellenőrző személyektől vagy az általuk ellenőrzött személyektől.

⁸ Lásd az átláthatósági irányelv 24. cikkének (4) bekezdését.

35. A jogérvényesítőknek feladataik ellátása során meg kell kérniük a szükséges információkat, függetlenül attól, hogy bármilyen jel utal-e arra vagy sem, hogy a pénzügyi információk nem felelnek meg a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek.
36. **2. iránymutatás: A jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének eredményességét. Ennek elérése érdekében elegendő emberi és pénzügyi erőforrással kell rendelkezniük ahhoz, hogy eredményesen végezhesék tevékenységeiket. A munkaerőnek szakmailag képzettnek kell lennie, tapasztalatokkal kell rendelkeznie a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel kapcsolatban, és elegendő számban kell rendelkezésre állnia, figyelembe véve a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének a hatálya alá tartozó kibocsátók számát, jellemzőit, pénzügyi kimutatásaik összetettségét, valamint a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret alkalmazására való képességüket.**
37. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények eredményes érvényesítésének biztosítása érdekében a jogérvényesítőknek elegendő erőforrással kell rendelkezniük. A szükséges munkaerő létszámának mérlegelésekor fontos szerepet játszik a jogérvényesítési eljárás hatálya alá tartozó kibocsátók száma, a pénzügyi információk összetettsége, valamint a pénzügyi információkat összeállítóknak és a könyvvizsgálóknak vonatkozó pénzügyi beszámolási keret alkalmazására való képessége. A vizsgálatra való kiválasztás valószínűsége és az, hogy a vizsgálatot milyen formában hajtják végre, nem szenvedhet korlátozást az erőforrások hiánya miatt, ami megteremtené a szabályozási arbitrázs feltételeit.
38. Elegendő pénzügyi forrásnak kell rendelkezésre állnia annak biztosításához, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése során igénybe lehessen venni a szükséges mennyiségű munkaerőt és szolgáltatást. A pénzügyi forrásoknak annak biztosításához is elegendőnek kell lenniük, hogy a munkaerő szakmailag képzett és tapasztalt legyen.
39. **3. iránymutatás: A jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell a kormánytól, a kibocsátóktól, a könyvvizsgálóktól, más piaci szereplőktől és a szabályozott piacokat működtető piacműködtetőktől való megfelelő függetlenséget. A kormánytól való függetlenség azt feltételezi, hogy a kormány nem befolyásolhatja jogszerűtlenül a jogérvényesítők által hozott döntéseket. A kibocsátóktól és a könyvvizsgálóktól való függetlenséget többek között etikai kódexek és a jogérvényesítő igazgatóságának az összetétele révén kell elérni.**
40. A megfelelő befektetővédelem biztosítása és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében fontos, hogy a jogérvényesítőt sem a politikai rendszer tagjai, sem a kibocsátók és könyvvizsgálók ne befolyásolják jogszerűtlenül. A jogérvényesítési feladatok nem ruházhatók át piacműködtetőkre, mivel ez összeférhetlenségi problémákat okozna, mert a jogérvényesítési eljárás hatálya alá tartozó kibocsátók egyúttal a piacműködtetők ügyfelei is.
41. A jogérvényesítőket nem befolyásolhatja jogszerűtlenül a kormány a jogérvényesítési eljárás részeként hozott döntéseik meghozatala során, legyen szó a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények előzetes vagy utólagos érvényesítésére vonatkozó döntésekről. Ezen túlmenően kormányzati beavatkozás révén nem változtatható meg a jogérvényesítő igazgatóságának vagy

más döntéshozó szerveinek az összetétele azon időtartam lejárta előtt, amelyre a tagokat kinevezték, kivéve ilyen intézkedést igénylő, kivételes körülmények esetén, mivel ez csökkentheti a jogérvényesítési eljárás függetlenségét.

42. A kibocsátóktól és könyvvizsgálóktól való függetlenséggel kapcsolatban a jogérvényesítőknek meg kell hozniuk a megfelelő függetlenség biztosításához szükséges intézkedéseket, többek között a következőket: etikai kódexek létrehozása a jogérvényesítési eljárásban részt vevők számára; türelmi idők és arra vonatkozó biztosíték előírása, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésében részt vevő munkatársak ne sértsenek meg semmilyen függetlenségi követelményt az érintett kibocsátóval vagy könyvvizsgáló céggel való kapcsolatuk miatt. A kibocsátók és a könyvvizsgálók képviselői – együttesen vagy külön-külön – nem rendelkezhetnek a szavazatok többségével a jogérvényesítők döntéshozó szerveiben.

Előzetes jóváhagyás

43. **4. iránymutatás: Amennyiben megengedett az előzetes jóváhagyás, annak formális folyamat részét kell képeznie, és azt csak azt követően kell biztosítani, hogy a kibocsátó és könyvvizsgálója véglegesítették az érintett számviteli eljárásravezető álláspontjukat.**
44. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésekor rendszerint a közzétett pénzügyi információkat használják fel kiinduló pontként. Ez tehát jellegéből fakadóan utólagos tevékenység, amelyet az ezen iránymutatásokban feltüntetett vizsgálati eljárásoknak megfelelően hajtanak végre és alkalmaznak az ezen iránymutatásokban megadott kiválasztási módszerekben meghatározott kritériumok alapján kiválasztott pénzügyi információkra.
45. Egyes jogérvényesítők azonban fejtett előzetes jóváhagyási rendszerrel rendelkeznek, amelynek keretében a kibocsátók előzetesen, azaz a vonatkozó pénzügyi információk közzététele előtt biztosíthatják maguknak a jogérvényesítési határozatot. Ezek az iránymutatások meghatározzák, hogy bizonyos feltételeknek fenn kell állniuk, ha a jogérvényesítők előzetes jóváhagyást alkalmaznak. Konkrétan, a kibocsátónak és könyvvizsgálójának az alkalmazandó számviteli eljárást valamennyi konkrét tény és körülmény alapján kellett meghatározni, mivel ez lehetővé teszi, hogy az előzetes jóváhagyási határozat az utólagos határozatokkal azonos szintű információkon alapuljon. Ezzel elkerülhető, hogy az előzetes jóváhagyási határozatok általános értelmezésekké váljanak.
46. Az előzetes jóváhagyásnak egy formális folyamat részét kell alkotnia, ami azt jelenti, hogy a jogérvényesítő hasonló módon hoz megfelelő döntést, mint ahogyan az utólagos határozatok születnek. Ez azzal jár, hogy a jogérvényesítő nem változtathatja meg az álláspontját a pénzügyi információk közzététele után, kivéve akkor, ha a tények és a körülmények is megváltoztak a között az időpont között, amikor a jogérvényesítő kinyilvánította az álláspontját, illetve amikor a pénzügyi információkat kiadták, vagy más alapos indokok állnak fenn. Ez nem zárja ki a jogérvényesítők, illetve a kibocsátók és könyvvizsgálóik közötti, számviteli ügyekre vonatkozó egyéb vitákat, amennyiben azok eredményeként nem jön létre határozat.

Kiválasztási módszerek

47. **5. iránymutatás: A jogérvényesítés során rendszerint kiválasztást alkalmaznak. A kiválasztási modellnek egy vegyes modellen kell alapulnia, amelynek keretében a kockázaton alapuló megközelítést egy mintavételezési, illetve rotációs megközelítéssel kombinálják. A kockázaton alapuló megközelítésnek figyelembe kell vennie a téves információ kockázatát, valamint a téves információ pénzügyi piacokra gyakorolt hatását.**
48. A kiválasztásnak a kockázaton alapuló megközelítés, illetve vagy a véletlenszerű mintavétel, vagy a rotáció, vagy mindkettő együttesén kell alapulnia. A tisztán kockázatalapú megközelítés azt jelentené, hogy a jogérvényesítő által meghatározott kockázati kritériumokat nem teljesítő kibocsátók soha nem kerülnének jogérvényesítési eljárás hatálya alá. Mindig fenn kell állnia annak a lehetőségnek, hogy a kibocsátót vizsgálják. A tisztán véletlenszerű rendszer azt jelenthetné, hogy a nagykockázatú kibocsátókat nem választanák ki kellő időben. Ugyanez vonatkozna a tisztán rotációs rendszerre is, ráadásul annak a lehetősége is fennállna, hogy a kibocsátók képesek lennének megbecsülni, hogy pénzügyi kimutatásaikat várhatóan mikor választják ki.
49. A kockázat meghatározásának a jogsértések valószínűségének és a jogsértés pénzügyi piacokra gyakorolt lehetséges hatásának az együttesén kell alapulnia. Figyelembe kell venni a pénzügyi kimutatások összetettségét. Amennyiben lehetséges, figyelembe kell venni az olyan jellemzőket, mint a kibocsátó és vezetőségének kockázati profilja, a vezetőség etikai standardjai és tapasztalata, valamint hogy mennyire képes és hajlandó helyesen alkalmazni a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretet, továbbá a kibocsátók könyvvizsgálóinak a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel kapcsolatos tapasztalatainak mértéke. Míg a nagyobb kibocsátók jellemzően sokkal bonyolultabb számviteli kérdésekkel szembesülnek, a kisebb, illetve új kibocsátók körében sokkal gyakrabban fordulhat elő, hogy a számviteli standardok alkalmazásához kevesebb erőforrás és tapasztalat áll rendelkezésre. Tehát nemcsak a kibocsátók száma, hanem jellemzői is lényeges tényezők.
50. Ha a könyvvizsgálók akár jelentéseikben vagy más módon hibákra mutatnak rá, ez rendszerint az érintett pénzügyi információk vizsgálatra való kiválasztását váltja ki. A jogérvényesítési vizsgálatok céljából figyelembe kell venni a könyvvizsgálók vagy szabályozó szervek téves információra vonatkozó jelzéseit, valamint a megalapozott panaszokat. Másrészt a könyvvizsgáló hitelesítő záradéka nem tekinthető úgy, mintha bizonyítaná a téves információ kockázatának hiányát. Jogérvényesítési vizsgálatot kell mérlegelni, amennyiben az előzetes ellenőrzést követően egy beérkezett panasz megbízhatónak és a lehetséges jogérvényesítési vizsgálat szempontjából lényegesnek látszik.
51. Az európai felügyeleti konvergencia biztosítása érdekében a releváns kiválasztási kritériumok alkalmazásakor a jogérvényesítőknek figyelembe kell venniük a jogérvényesítők által az ESMA-val együtt azonosított közös jogérvényesítési prioritásokat.
52. A kiválasztási modelleknek meg kell felelniük az ESMA kiválasztásról szóló felügyeleti tájékoztatójának. Ezek a kritériumok nem nyilvánosak, különösen azzal összefüggésben, hogy a kibocsátók azonosíthatják azt az időpontot, amikor vizsgálat alá vetik őket. A jogérvényesítőknek

tájékoztatás céljából közölniük kell az ESMA-val a nemzeti kiválasztási módszerük részeként használt tényezőket és a lehetséges későbbi módosításokat. Az ESMA az ESMA-rendelet rendelkezéseivel összhangban biztosítani fogja ezeknek az információknak a bizalmasságát. Ezek az információk szolgálnak bármely további potenciális fejlesztés alapjául, amelyeket a kiválasztási módszerekhez felhasznált kritériumokkal kapcsolatban tervbe vehetnek.

Vizsgálati eljárások

53. **6. iránymutatás: A jogérvényesítési eljárás részeként az európai jogérvényesítőknek azonosítaniuk kell a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének legeredményesebb módját. Az utólagos jogérvényesítési tevékenységek részeként a jogérvényesítők vagy korlátlan hatókörű vizsgálatot, vagy a kibocsátók érvényesítésre kiválasztott pénzügyi információinak korlátlan hatókörű és célzott vizsgálatának kombinációját használhatják. A célzott vizsgálat kizárólagos használata nem tekinthető jogérvényesítési célból kielégítőnek.**
54. A kibocsátók pénzügyi információira irányuló vizsgálati eljárásokra példaként hozhatók fel a következők:
- az éves és időközi (összevont) pénzügyi beszámolók ellenőrzése, beleértve a későbbiekben közzétett bármely pénzügyi beszámolót;
 - kérdések feltevése a kibocsátónak, rendszerint írásban, a következők jobb megértése érdekében: a kibocsátó jelentős kockázattal járó területei, a vizsgált évben felmerült jelentős számviteli kérdések, a kibocsátó hogyan kezelte a jelentős számviteli kérdéseket, és a kibocsátó kiválasztott számviteli eljárása hogyan felel meg a vonatkozó beszámolási keretnek;
 - kérdések feltétele vagy megbeszélések folytatása a kibocsátó könyvvizsgálóival az összetett kérdések vagy az érdeklődésre számot tartó kérdések megvitatása céljából, a vizsgálati folyamat szükségleteitől függően;
 - az ügyeknek a könyvvizsgálatért, illetve a pénzügyi információk jóváhagyásáért felelős szervek, így a felügyelő bizottság vagy a könyvvizsgáló bizottság elé utalása;
 - a kibocsátó ágazatában eredendően felmerülő számviteli kérdések azonosítása, például az EECS adatbázisának segítségével;
 - amennyiben szükségesnek tartják, külső szakértők megbízása, hogy segítsenek az ágazati vagy egyéb szakértői ismeretek biztosításában;
 - a kibocsátóval kapcsolatos információk megosztása a jogérvényesítő szervezetén belüli egyéb osztályokkal, például amennyiben a kérdések piaci visszaéléssel, felvásárlással vagy jelentős szavazati jogokkal kapcsolatosak;
 - helyszíni ellenőrzések lefolytatása.

A vizsgálati folyamat részeként lényegesnek tartott eljárásokra további példaként a következők hozhatók:

- a kibocsátó által rendelkezésre bocsátott egyéb vonatkozó pénzügyi információk felülvizsgálata;

- b) a kibocsátóra és az ágazatára vonatkozó, friss sajtócikkek és számviteli kommentárok áttekintése;
 - c) a kibocsátó pénzügyi beszámolóinak összehasonlítása versenytársainak pénzügyi információival;
 - d) a kulcsfontosságú pénzügyi kapcsolatok és trendek összehasonlítása a kibocsátó pénzügyi beszámolóiban, mind a vizsgált évben, mind a korábbi időszakok tekintetében.
55. A jogérvényesítőknél biztosítani kell, hogy az elvégzett vizsgálati eljárások megfelelőek arra, hogy eredményes jogérvényesítési eljárást érjenek el, és hogy az alkalmazott vizsgálati technikákat és a kibocsátók jogérvényesítési eljárás részeként kiválasztott pénzügyi információinak felülvizsgálatából származó, kapcsolódó következtetéseket megfelelően dokumentálják.
56. A jogérvényesítő vizsgálati eljárásokat követő következtetései a következő formát ölthetik:
- a) határozat arról, hogy nincs szükség további vizsgálatra;
 - b) határozat, amelynek révén a jogérvényesítő elfogadja, hogy valamely meghatározott számviteli eljárás összhangban van a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, és nincs szükség jogérvényesítési intézkedésre;
 - c) határozat, amelynek révén a jogérvényesítő megállapítja, hogy valamely meghatározott számviteli eljárás nincs összhangban a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, hogy ez lényeges téves információt vagy nem lényeges eltérést jelent-e, és hogy szükséges-e jogérvényesítési intézkedés.

Jogérvényesítési intézkedések

57. **7. iránymutatás: A jogérvényesítőknél az alábbiakban megadott intézkedéseket kell alkalmazniuk, a jogérvényesítő kezdeményezésére. Ha lényeges téves információt fedez fel, a jogérvényesítőnek megfelelő időben meg kell hoznia legalább a következő intézkedéseket, a 61. bekezdésben ismertetett szempontoknak megfelelően:**
- a) a pénzügyi kimutatások újbóli kibocsátásának előírása;
 - b) helyesbítés előírása, vagy
 - c) a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés előírása, adott esetben összehasonlító adatok újbóli megadásával;
58. Amennyiben a pénzügyi beszámolási kerettől való valamely lényegtelen eltérést szándékosan kijavíthatlanul hagynak, hogy valamely kibocsátó pénzügyi pozíciójának, pénzügyi teljesítményének vagy pénzáramlásainak meghatározott bemutatását éri el, a jogérvényesítőnek olyan megfelelő intézkedést kell tennie, mintha az eltérés lényeges lett volna.
59. Amennyiben a pénzügyi beszámolási kerettől való lényegtelen eltérést tárnak fel, de fennáll annak a jelentős kockázata, hogy ez az eltérés a jövőben lényegessé válhat, a jogérvényesítőnek tájékoztatnia kell a kibocsátót az eltérésről.

60. Hasonló jogsértés feltárása esetén hasonló intézkedést kell alkalmazni, miután figyelembe vették a lényegességet.

61. Az alkalmazandó intézkedések típusai közötti döntés meghozatalakor a jogérvényesítőknek a következő megfontolásokat kell figyelembe venniük:

- a) A jogérvényesítő fennálló hatásköreitől függően, annak eldöntésekor, hogy a pénzügyi kimutatások újbóli kiadását vagy a helyesbítést írják-e elő, a végső célkitűzés a befektetők lehető legjobb tájékoztatással való ellátása, ezért értékelni kell, hogy az eredeti pénzügyi kimutatások és a helyesbítés megfelelően pontosak-e a felhasználók számára ahhoz, hogy döntéseket hozzanak, vagy a pénzügyi kimutatások újbóli kiadása a legjobb megoldás.
- b) A jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés vagy a helyesbítés közzétételének, vagy a pénzügyi kimutatások korábbi időpontban történő újbóli kiadásának előírására vonatkozó döntés meghozatalakor különböző tényezőket kell mérlegelni, azaz a következőket:
 - a határozat időzítése: például, amennyiben a határozat nagyon közel esik a pénzügyi kimutatások közzétételének dátumához, helyénvaló lehet a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés;
 - a határozat jellege és az azt övező körülmények:
 - amennyiben a piac kellően tájékozott a határozat meghozatalának időpontjában, a jogérvényesítő a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés mellett dönthet;
 - amennyiben a határozat csupán az információk pénzügyi kimutatásokban történő bemutatásának módjával, nem pedig a tartalommal kapcsolatos (pl. az információkat ugyan világosan bemutatták a mellékletben, ám a vonatkozó számviteli keret az elsődleges pénzügyi kimutatásokban történő bemutatást írja elő), a jogérvényesítő úgyszintén a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés mellett dönthet.

A jövőbeni pénzügyi kimutatásokban való közzététel okát a határozatban világosan meg kell adni.

62. 8. iránymutatás: A lényegesség pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése céljából történő meghatározásakor, azt a beszámolás időpontjában a pénzügyi információk összeállítására használt vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek megfelelően kell értékelni.

63. Az IFRS alapján például az információk kihagyása vagy téves bemutatása lényeges, ha ezek egyenként vagy együttesen befolyásolhatják azokat a gazdasági döntéseket, amelyeket a felhasználók a pénzügyi kimutatások alapján meghoznak. A lényegesség a kihagyás vagy téves bemutatás nagyságától és jellegétől függ, amelyeket a vonatkozó körülmények alapján kell megítélni. A döntő tényező a tétel nagysága vagy jellege, vagy e kettő együttese lehet.

64. **9. iránymutatás: A jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell, hogy azok a kibocsátók, amelyekkel szemben intézkedést hoztak, megfelelően járjanak el a meghozott intézkedések alapján.**
65. Mivel a lényeges hibák jellegükénél fogva hatással lehetnek a befektetők és a harmonizált dokumentumok más felhasználóinak a döntéseire, fontos, hogy ne csak a hiba fennállásáról tájékoztassák őket, hanem – hacsak nem kivihetetlen – megfelelő időben adják meg számukra a helyesbített információkat is. Ezért, amennyiben a 7.a) vagy b) iránymutatásban említett intézkedések meghozatalára kerül sor, a vonatkozó pénzügyi információkat és a hozott intézkedéseket közvetlenül a kibocsátónak, illetve a jogérvényesítőnek a piaci résztvevők rendelkezésére kell bocsátania, hacsak nem kivihetetlen.

Európai koordináció

66. **10. iránymutatás: A jogérvényesítés területén a harmonizáció magas szintjének elérése érdekében az európai jogérvényesítőknek az EECS ülései alatt meg kell vitatniuk a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret – főként az IFRS – alkalmazását és érvényesítését, és meg kell osztaniuk az ezzel kapcsolatos tapasztalatokat. Ezen túlmenően az európai jogérvényesítőknek az ESMA koordinálása mellett éves jelleggel közös jogérvényesítési prioritásokat kell azonosítaniuk.**
67. A jogérvényesítés területén a harmonizáció magas szintjének elérése érdekében az ESMA kialakította az EECS rendszeres üléseit, amelyeken az összes európai jogérvényesítő képviselteti magát, és részt kell vennie.
68. A felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében a jogérvényesítőknek az ESMA koordinálása mellett azonosítaniuk kell a pénzügyi információkkal kapcsolatos, az EGT-n belüli azon közös számviteli kérdéseket, amelyek jogérvényesítési eljárás tárgyát képezhetik, és amelyeket a beszámolási időszak vége előtt kellő időben előre közzé kell tenni. Jóllehet a legtöbb területnek közösnek kell lennie, egyes területek nem feltétlenül lényegesek az összes ország számára, vagy csak bizonyos ágazatokra jellemzőek. A területek meghatározását kellő időben előre el kell végezni, hogy a jogérvényesítők ezeket vizsgálati területként tudják belefoglalni jogérvényesítési programjaikba.
69. **11. iránymutatás: Noha a jogérvényesítés feladata a nemzeti jogérvényesítőkre hárul, a jogérvényesítési gyakorlatok harmonizálásának előmozdítása és a jogérvényesítők körében a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret alkalmazására irányuló következetes megközelítés biztosítása érdekében az EECS keretében meg kell történnie az előzetes és utólagos határozatok összehangolásának. Az európai jogérvényesítőknek az ESMA koordinálása mellett számviteli ügyeket kell azonosítaniuk és szakmai tanácsokat kell nyújtaniuk az ESMA nyilatkozatainak, illetve véleményeinek elkészítéséhez.**
70. Noha az intézkedéseket nemzeti szinten hozzák meg, az egységes értékpapírpiac megteremtése folytán valamennyi tagállamban hasonló szintű a befektetővédelem. Az EGT-n belül a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények következetes érvényesítése megköveteli az intézkedések jogérvényesítők közötti összehangolását és magas szintű harmonizálását. A pénzügyi információk

megfelelő és szigorú érvényesítésének biztosítása és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében az ESMA a jogérvényesítők által hozott előzetes és utólagos határozatok koordinálása révén elő fogja mozdítani a jogérvényesítési szemléletek harmonizálását.

71. A számviteli standardok kibocsátása és azok alkalmazásának értelmezése a standardalkotók számára fenntartott terület. Az ESMA és a jogérvényesítők ezért nem adnak ki az IFRS alkalmazásáról szóló semmilyen általános útmutatót a kibocsátók számára. Mindazonáltal, a jogérvényesítési tevékenységek részeként a jogérvényesítők saját megítélésük alapján döntenek el, hogy a számviteli gyakorlatok a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretek által megengedett, elfogadott tartományon belülnek tekinthetők-e.
72. Az IFRS alkalmazásakor az ESMA a jogérvényesítési eljárás során feltárt lényeges vitatott számviteli kérdéseket, valamint a félreérthető dolgokat és a konkrét útmutatás esetleges hiányát továbbítja a standardalkotásért és értelmezésért felelős szervezeteknek (nevezetesen az IASB-nak és az IFRS IC-nek). Ez a helyzet minden egyéb azonosított kérdés esetén is, amely a jogérvényesítési eljárás során korlátozza a jogérvényesítést.

Felmerülő kérdések és határozatok

73. **12. iránymutatás:** Az ügyeknek az EECS keretében történő megvitatására sor kerülhet előzetes (újonnan felmerülő kérdések) vagy utólagos (határozatok) jelleggel. Ritka körülmények kivételével, amennyiben a jogérvényesítő számára megszabott határidő lehetetlenné teszi az EECS keretében történő előkészítést, bemutatást és vitát a határozat meghozatala előtt, a számviteli kérdést a következő helyzetek bármelyikében újonnan felmerülő kérdésként kell benyújtani:
 - amennyiben a jogérvényesítő még nem hozott előzetes határozatot vagy amennyiben nem történt előzetes vita valamely meghatározott számviteli kérdéstről. Ez nem vonatkozik a kisebb technikai jelentőségű ügyekre, vagy amennyiben a számviteli standard világos és amennyiben a jogsértés nyilvánvaló;
 - amennyiben az európai jogérvényesítők vagy az ESMA a belső piac szempontjából kiemelt jelentőségüként azonosítják a pénzügyi beszámolási kérdést;
 - amennyiben a jogérvényesítő nem ért egyet egy ugyanazon számviteli kérdésre vonatkozó korábbi határozattal; vagy
 - amennyiben a jogérvényesítő az Európán belül a kibocsátók körében jelentősen eltérő kezelés kockázatát azonosítja.

Az újonnan felmerülő kérdés alapján hozott jogérvényesítési határozatoknak figyelembe kell venniük az EECS-viták eredményét.

74. A számviteli kérdés akkor terjeszthető elő újonnan felmerülő kérdésként, ha a jogérvényesítő további útmutatást kíván kapni a többi jogérvényesítőtől a számviteli kérdés összetett jellege miatt, vagy amennyiben a jogérvényesítő azért kíván további útmutatást kapni, mert a kérdés jogérvényesíthetőségi kérdést vet fel.

75. Azokra a számviteli kérdésekre, amelyekkel a jogérvényesítő szembesül – azokon az eseteken kívül, amikor a standard világos, a jogsértés pedig nyilvánvaló –, és amelyekről még nem született határozat, fel kell hívni az ESMA figyelmét, és ezeket a következetes jogérvényesítési megközelítés biztosítása érdekében meg kell vitatni az EECS keretében. Ennek elvégzése érdekében a jogérvényesítőknak ezeket a kérdéseket megvitatásra elő kell terjeszteniük, mielőtt határozatot hoznának, és figyelembe kell venniük az EECS-vita eredményét. Az eredményt más jogérvényesítőknak is figyelembe kell venniük. Az ESMA is az EECS elé vihet újonnan felmerülő kérdéseket, ha a pénzügyi beszámolási kérdések a belső piac szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak.
76. **13. iránymutatás: Ha a határozat teljesíti az alábbi egy vagy több kritériumot, a határozatot be kell nyújtani az EECS-nek:**
- a határozat technikai szempontból lényeges számviteli ügyekre vonatkozik;
 - a határozatot újonnan felmerülő kérdésként megvitatják, kivéve akkor, ha az EECS ülésén folytatott vita során másképp döntöttek;
 - a határozat egyéb okból számot fog tartani az európai jogérvényesítők érdeklődésére (ezt a megítélést valószínűleg az EECS-viták alapozhatják meg);
 - a határozat jelzi valamely jogérvényesítő számára, hogy fennáll annak a kockázata, hogy a kibocsátók szignifikánsan eltérő számviteli eljárást alkalmaznak;
 - a határozat várhatóan jelentős hatással lesz más kibocsátókra;
 - a határozatot olyan rendelkezés alapján hozták meg, amely nem tartozik valamely konkrét számviteli standard hatálya alá;
 - a határozatot egy fellebbezési bizottság vagy bíróság felülbírált; vagy
 - a határozat nyilvánvalóan ellentmond egy ugyanazon vagy hasonló számviteli kérdéstről hozott korábbi határozatnak.
77. Az EECS keretében megvitatott, újonnan felmerülő kérdések és határozatok általában IFRS pénzügyi kimutatásokra vonatkoznak, de kiterjedhetnek például az EU-ban jóváhagyott, az IFRS-sel egyenértékűnek minősített GAAP alapján készített pénzügyi beszámolókra is.
78. Az eredményes és hatékony viták biztosítása érdekében, a felmerülő kérdéseknek és határozatoknak világosnak és tömörnek kell lenniük, de tartalmazniuk kell minden lényeges tény, a kibocsátó érveit, a jogérvényesítő érvelésének alapját és a következtetését.
79. **14. iránymutatás: Amennyiben hasonló tények és körülmények állnak fenn, a jogérvényesítők jogérvényesítési határozatainak figyelembe kell venniük az ugyanazon számviteli kérdésre vonatkozó korábbi határozatokat. A jogérvényesítési határozatok előzetes és utólagos döntéseket egyaránt magukban foglalnak, valamint magukban foglalják az EECS-viták eredményét is az arra vonatkozóan hozott döntésről, hogy valamely számviteli kezelés összhangban van-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, valamint az ezzel kapcsolatos intézkedésre vonatkozó döntésről. Az EECS-viták eredményétől függetlenül a végső határozat a nemzeti jogérvényesítő felelőssége.**
80. Az egész EGT-ben érvényesülő, következetes jogérvényesítési rendszer biztosítása érdekében a jogérvényesítőknak a jogérvényesítési határozat meghozatala előtt az EECS adatbázisában meg

kell keresniük a más európai jogérvényesítők által hozott határozatokat, és azokat figyelembe kell venniük, mint ahogyan a jogérvényesítő azonos számviteli kérdésre vonatkozó saját korábbi határozatait is figyelembe kell venniük. Ez független attól, hogy a határozatot előzetes jóváhagyásként vagy a közzétett pénzügyi kimutatásokon alapuló határozatként hozzák meg.

81. Ha egy jogérvényesítő olyan határozatot szándékozik meghozni, amely nyilvánvalóan nincs összhangban valamely korábbi határozattal vagy valamely azonos vagy hasonló számviteli problémát érintő felmerülő kérdésről folytatott vita eredményével, a jogérvényesítőnek ezt újonnan felmerülő kérdésként elő kell terjesztenie. Ez annak megállapítására szolgál, hogy a tények és körülmények eltérései indokolják-e a precedenstől eltérő határozatot.

Beszámolás

82. **15. iránymutatás: Minden olyan felmerülő kérdést, amely megfelel a 12. iránymutatásban említett bármely benyújtási kritériumnak, a vonatkozó részletekkel együtt rendszerint két héttel az EECS azon ülése előtt be kell nyújtani az ESMA-nak, amelyen sor kerül a megvitatására.**
83. **16. iránymutatás: Valamennyi jogérvényesítési határozatot, amely megfelel a 13. iránymutatásban említett bármely benyújtási kritériumnak, a vonatkozó részletekkel együtt rendszerint a határozat meghozatalától számított három hónapon belül be kell nyújtani az ESMA-nak.**
84. Az EECS-en belüli koordinációt egy adatbázis létrehozásával kell megkönnyíteni. Az adatbázis célja az, hogy az információk folyamatos megosztását szolgáló fórum legyen. A benyújtásra rendelkezésre álló időkeretet azzal a céllal szabták meg, hogy ne merülhessen fel túlságosan sokszor olyan helyzet, hogy a már meghozott határozatok, amelyeket a későbbi határozatokkal kapcsolatban figyelembe kellene venni, más jogérvényesítők számára nem ismertek. Az ESMA minden beadványt felülvizsgál annak belső konzekvenciája, az információk elégségsége és a helyes terminológia alkalmazása szempontjából, és előírhatja az újbóli benyújtást vagy további információk szolgáltatását. A felülvizsgálat befejezését követően az ESMA rögzíti a jogérvényesítési határozatot az adatbázisban.
85. Az EECS adatbázis tartalmazza az ülés alatt lezajlott vita eredményét. Az adatkezelés biztosítja, hogy azokat a határozatokat, amelyek a számviteli standardok változása miatt elavultak, egy külön részbe helyezték át, azokat a határozatokat pedig, amelyeket technikai szempontból lényegtelennek tartanak, szintén egy külön részbe sorolják be. Az adatbázis karbantartásáért az ESMA felel.
86. **17. iránymutatás: Annak előmozdítása érdekében, hogy az IFRS alkalmazása következetes legyen, az ESMA-n belüli európai jogérvényesítőknek dönteniük kell arról, hogy az adatbázisban szereplő mely határozatok tehetők név nélkül közzé.**
87. A közzéteendő IFRS jogérvényesítési határozatok kiválasztását a jogérvényesítőknek kell elvégezniük, az ESMA koordinálásával. A közzétételre kiválasztott határozatoknak meg kell felelniük a következő kritériumok közül legalább egyiknek:
- a határozat összetett számviteli kérdésre vagy olyan kérdésre vonatkozik, amely az IFRS eltérő alkalmazásához vezethet; vagy

- a határozat a kibocsátók körében vagy egy bizonyos típusú üzletágban viszonylag elterjedt kérdésre vonatkozik, és ezért más jogérvényesítők vagy harmadik felek érdeklődésére is számot tarthat; vagy
- a határozat olyan kérdésre vonatkozik, amelyről nincs tapasztalat vagy amellyel kapcsolatban a jogérvényesítők nem rendelkeznek egységes tapasztalatokkal; vagy
- a határozatot olyan rendelkezés alapján hozták meg, amely nem tartozik valamely konkrét számviteli standard hatálya alá.

88. 18. iránymutatás: Az európai jogérvényesítőknek rendszeres időközönként be kell számolniuk a nemzeti szintű jogérvényesítési tevékenységekről, és el kell látniuk az ESMA-t az európai szinten végzett jogérvényesítési tevékenységekre vonatkozó beszámolóhoz és az azok koordinálásához szükséges információkkal.

89. A jogérvényesítőknek rendszeres időközönként be kell számolniuk a nyilvánosság számára az elfogadott jogérvényesítési politikákról és az egyes esetekben hozott határozatokról, ideértve a számviteli és közzétételi ügyeket. A jogérvényesítő dönti el, hogy ezekről az ügyekről név nélkül vagy nevesítve számol be.

90. Az európai jogérvényesítőknek be kell jelenteniük az ESMA-nak a 10. iránymutatással összhangban azonosított közös jogérvényesítési prioritásokkal kapcsolatos megállapításokat és jogérvényesítési határozatokat. Ezeket az ESMA – az európai koordináció szempontjából lényeges más tevékenységekkel együtt – közzéteszi a jogérvényesítésről szóló tevékenységi jelentésében.